

Msciwoj Swigon | **Sverigedemokraterna Stockholms län**

Förra valet avgjordes med **63 143** röster

Stockholm kan bättre än så här.

Det är nog den känslan jag oftast möter när jag pratar med människor runt om i länet. Inte att allt är nattsvart. Inte att ingenting har blivit bättre. Men att vardagen fortfarande inte fungerar som den borde här hemma.

■ Sida nr. 3

Vi har brutit trenden – historiskt skifte för svensk migration

Vi har all anledning att vara stolta över mandatperioden. Asylinvandringen minskar dramatiskt.

■ Sida nr. 4

Det Socialmoderata sveket

Det socialmoderata samarbetet är inte någon avlägsen skräckbild. Det finns redan här i Stockholms län.

■ Sida nr. 10

Ingen ska behöva vänta i timmar på akuten

Så kan vi inte ha det i en av Sveriges rikaste regioner.

■ Sida nr. 13

Förtätningen är verktyget och tvångsblandningen är målet

Nya skatter kommer införas vid en rödgrön valvinst.

■ Sida nr. 14

En kollektivtrafik som fungerar

Det röda styrets slakt av kollektivtrafiken har fått konsekvenser i hela länet.

■ Sida nr. 17

Sverigedemokraterna

Stockholms län

Bli medlem i Sverigedemokraterna!

Skanna Swish-koden
och ange ditt person-
nummer (12 siffror).

100 kr årsmedlem upp till och med 20 år
200 kr årsmedlem
2 000 kr ständig medlem

Förra valet avgjordes med 63 143 röster

Stockholm kan bättre än så här.

Det är nog den känslan jag oftast möter när jag pratar med människor runt om i länet. Inte att allt är nattsvart. Inte att ingenting har blivit bättre. Men att vardagen fortfarande inte fungerar som den borde här hemma.

Man ska kunna komma fram till jobbet utan att fastna i köer som bara växer. Man ska kunna lita på att vården finns där när man behöver den. Barn ska gå i en skola där läraren får vara lärare. Äldre ska känna trygghet, inte oro. Och våra bostadsområden ska inte ritas om över huvudet på dem som redan bor där. För fyra år sedan gick Sverigedemokraterna till val på att Sverige behövde en ny riktning. Mindre prat. Mer ansvar. En stramare migrationspolitik. Hårdare tag mot kriminaliteten. Mer pengar kvar hos människor som arbetar, pendlar, handlar mat, kör bil, åker kollektivt och försöker få livet att gå ihop.

Fyra år senare kan vi säga något viktigt: när Sverigedemokraterna får inflytande händer det saker. Inte allt på en gång. Inte alltid så snabbt som vi själva hade velat. Men riktningen har ändrats.

Asylinvandringen har pressats ned kraftigt. Återvändandet har stärkts. Straffen har skärpts och polisen har fått fler verktyg. Skjutningarna har minskat jämfört med 2022 och det

dödliga våldet gick ned 2025 jämfört med året före. Samtidigt har människors ekonomi tagits på större allvar, med lägre drivmedelskostnader, åtgärder för billigare resor och reformer som pressar kostnaderna i vardagen.

Det betyder inte att arbetet med att göra Sverige bättre är färdigt. Tvärtom. Vi bär fortfarande följderna av decennier av ansvarslös invandringspolitik, slapp kriminalpolitik och politiker som hellre har förklarat problemen än löst dem. Men de senaste åren har visat att det går att vända utvecklingen.

Nu måste samma förändring märkas i Region Stockholm och i våra kommuner.

För även om riksnivån har börjat röra sig åt rätt håll märker många stockholmarna fortfarande av problemen i vardagen. Vårdköerna är för långa. Pendeltågen och bussarna har svikit för många. Vägarna har inte byggts ut i takt med verkligheten. Tryggheten är bättre på vissa håll men fortfarande för ojämn. Skolor pressas, äldreomsorgen oroar och i många kommuner byggs det som om människors närmiljö bara vore en ruta på en plankarta.

I den här tidningen har vi samlat vår politik för Stockholms län. Du får möta våra företrädare, läsa om våra riksdagskandidater och ta del av våra viktigaste förslag för sjukvården, kollektivtrafiken, infrastrukturen, tryggheten, skolan, äldreomsorgen och byggpolitiken. Men framför allt handlar den om framtiden för Stockholm.

När du går till vallokalen röstar du inte bara om vem som ska styra landet. Du röstar också om vården, trafiken, skolan, äldreomsorgen och utvecklingen i din egen kommun. Riksdagen sätter riktningen för Sverige, men regionen och kommunerna avgör mycket av det som människor faktiskt möter på väg till jobbet, i vårdköen, i klassrummet, på äldreboendet och utanför den egna porten.

Regionvalet glöms ofta bort. Jag tycker det är märkligt. Det är i Region Stockholm besluten tas om akuterna, närakuterna, ambulansen, kollektivtrafiken och mycket av den regionala infrastrukturen. För den som väntar på vård, står på en otrygg station eller ännu en gång drabbas av inställda pendeltåg är det inte teori. Det är vardag.

Därför vill vi korta vårdköerna, bygga ut närakuterna, stärka ambulansen och få ordning på kollektivtrafiken. Pengarna ska gå till det som människor faktiskt behöver: vård som fungerar och trafik man kan lita på.

Infrastrukturen måste också tillbaka till verkligheten. Stockholm har vuxit snabbt, men vägarna har inte hängtt med. Det märks för bilister, företagare, hantverkare, barnfamiljer och alla som är beroende av att länet faktiskt går att ta sig igenom. Östlig förbindelse, Tvärförbindelse Södertörn, Norrortsleden och E18 mot Norrtälje är inte abstrakta trafikfrågor. Det handlar om att människor ska komma fram, att varor ska kunna transporteras och att hela länet ska fungera.

Kommunvalet ligger ännu närmare människors vardag. Där tas besluten om skolan, äldreomsorgen, tryggheten i centrumen, byggplanerna och utvecklingen av våra bostadsområden. Kommunpolitiken avgör om våra samhällen ska växa varsamt och klokt, eller om villaområden, grönområden och lokala miljöer ska pressas sönder av ogenomtänkt förtätning.

Invandringen är inte heller en fråga som bara hör hemma i riksdagen. Den påverkar kommunerna, skolorna, vården, bostadsområdena, tryggheten och ekonomin. När parallellsamhällen får växa fram och kraven är för svaga hamnar kostnaden till slut hos människor som redan gör rätt för sig. Därför måste politiken hänga ihop på alla nivåer.

Det är också därför det inte räcker att rösta rätt i ett val. Vill man se verklig förändring behöver rösten hålla hela vägen.

Lokala enfrågepartier kan ibland kännas lockande. De kan sätta ord på ett missnöje eller en fråga som många bryr sig om. Men politik handlar inte bara om att protestera. Det handlar om att kunna förändra, ta ansvar och få saker gjorda där besluten faktiskt fattas.

Sverigedemokraterna finns i riksdagen, i Region Stockholm och i kommunerna. Vi kan driva samma linje på alla nivåer. Vi kan koppla ihop rikspolitiken med sjukvården, kollektivtrafiken, infrastrukturen, skolan, äldreomsorgen och tryggheten där människor bor.

Förra valet avgjordes med 63 143 röster. Det säger något om hur små

marginalerna kan vara. Din röst kan bli skillnaden mellan mer av samma politik och en ny riktning för Sverige, Stockholms län och din egen kommun.

För mig handlar valet till slut om något ganska enkelt: vilket Stockholm våra barn ska växa upp i. Ett Stockholm där vården finns när man behöver den, där människor kommer fram, där äldre tas om hand, där skolor har ordning och där tryggheten inte beror på vilket område man bor i.

Vi har visat att förändring är möjlig på riksnivå. Nu ska förändringen märkas i Region Stockholm och i kommunerna också.

Rösta på Sverigedemokraterna i kommun, region och riksdag.

Msciwój Swigon

Oppositionsregionråd för Sverigedemokraterna i Region Stockholm

Distriktsordförande för Sverigedemokraterna Stockholms län

Vi har brutit trenden – historiskt skifte för svensk migration

Vi har all anledning att vara stolta över mandatperioden. Asylinvandringen minskar dramatiskt.

Ar 2022 beviljades 9000 tillstånd till asylsökande och deras anhöriga, 2025 var det 3500, och den siffran kommer minska ytterligare. I maj ansökte 294 personer om asyl i Sverige, vilket är den lägsta siffran i vår moderna historia.

2025 verkställdes 12 000 utvisningar, det är ungefär 40 % fler än 2022, och detta samtidigt som antalet personer som söker asyl har minskat dramatiskt.

År 2025 valde 4700 personer födda i Afrika, Mellanöstern och Asien att återvända frivilligt, och den frivilliga återvandringen kommer att öka ännu mer i och med det höjda återvändningsstödet.

Nettoinvandringen från Afrika, Mellanöstern, Central- och Sydasi-

en, vilket omfattar de länder varifrån migrationen tenderar att orsaka problem, var förra året 7000 personer, samma siffra var mer än 10 gånger högre 2016, alltså året efter att Socialdemokraterna genomfört sin påstådda omsvängning. 7000 personer är också den lägsta siffran i modern tid.

Tittar vi specifikt på personer födda i Mellanöstern och Centralasien så hade vi nettoutvandring med ungefär 1250 personer förra året, det har sannolikt aldrig hänt förut.

Antalet arbetstillstånd sjönk med 54 % mellan 2022 och 2025 och hela den minskningen handlar om lägre kvalificerade jobb.

2025 hände även något annat historiskt. För första gången i vår moderna historia så ökade inte den utrikes födda delen av befolkningen. Den enda i det offentliga Sverige som var villig att ge oss beröm för detta var "akademikern" Tobias Hübinette, som skriver så här på sin blogg:

"Statistiken visar att den tidigare stadiga ökningen av andelen utrikes födda invånare har avstannat och sannolikt p.g.a. SD:s s.k. paradigmskifte inom migrations- och integrationspolitiken. Andelen utrikes födda var nämligen lika stor den 31 december 2025 som den 31 december 2024 – 20,8%"

År 2022, året då vi tog över beviljades 90 000 medborgarskap i Sverige, vilket är en fullständigt hissnande siffra, samma siffra för 2025 är 38 000, vilket är alldeles för många men en klar förbättring. Sedan de nya reglerna för medborgarskap trädde i kraft på nationaldagen så har vi haft en månad med 0 naturaliserade utlänningar, ytterligare något som aldrig hänt förut.

Vi har dessutom inte ens sett den fulla effekten av Tidö-avtalet än. De nya reglerna för att stoppa missbruket av studietillstånd trädde i kraft den 11 juni vilket kommer leda till en dramatisk minskning av antalet internationella studenter (en av de största uppehållstillstånds-

grunderna i dag) och de nya reglerna om anhöriginvandring kommer att träda i kraft den 1 oktober, vilket inför det tuffaste regelverket vi någonsin haft och som dessutom kommer ha retroaktiv verkan. Många icke-självförsörjande personer kommer behöva lämna landet. De nya reglerna om utvisning på grund av brott träder i kraft den 1 september, men träffar bara brott som begås efter ikraftträdandet så effekten kommer inte att synas förrän senare i vinter.

Urett utlänningsrättsligt perspektiv kommer Sverige vara oigenkännligt efter Tidö-avtalets genomförande, men vi är långt ifrån klara. I takt med att vi ändrar reglerna ändras också de arbetslivskriminella sina upplägg, vi ser ett ökat fusk med VABO-tillstånd och utstationeringar exempelvis.

För att hålla migrationen under kontroll behövs ett fortsatt sverigedemokratiskt inflytande. Glöm inte att påminna alla du känner att gå och rösta.

Ludvig Aspling

Riksdagsledamot och
Migrationspolitisk talesperson
för Sverigedemokraterna

Rösträtten är inte en integrationsåtgärd – den är kärnan i medborgarskapet

I Sverige har vi under lång tid haft en ordning där även personer som inte är svenska medborgare har rösträtt i kommun- och regionval, förutsatt att de varit folkbokförda här en viss tid. Det framställs ofta som en självklar och inkluderande princip. Men i själva verket rör det vid en av demokratins mest grundläggande frågor: vem tillhör den politiska gemenskapen?

Rösträtten är inte vilken rättighet som helst. Den är själva uttrycket för folkstyret – att det är medborgarna som ytterst formar samhället, fattar beslut och tar ansvar för dess utveckling. Att då öppna denna rättighet för personer som saknar svenskt medborgarskap innebär att vi försvagar kopplingen

mellan rättigheter och ansvar, mellan tillhörighet och inflytande.

Det svenska medborgarskapet riskerar att urholkas när det inte längre utgör en tydlig gräns för politisk delaktighet. I dag kan en person delta i beslut om skola, äldreomsorg, skatter och lokal utveckling – utan att ha tagit steget att bli en del av den svenska nationen i formell mening. Samtidigt är det tydligt att Sverige nu rör sig mot skärpta krav för medborgarskap, såsom språkkunskaper och samhällskunskap. Det understryker i sig att medborgarskapet är något som ska ha ett reellt innehåll och ett värde. Mot den bakgrunden framstår det som motsägelsefullt att politiskt inflytande i kommuner och regioner fortfarande kan utövas utan att dessa krav uppfylls.

Förespråkare menar att rösträtt för icke medborgare stärker integrationen. Men det finns få belägg för

att detta i sig leder till ökad samhällsgemenskap. Tvärtom riskerar det att signalera att medborgarskapet inte är särskilt betydelsefullt. Om politiskt inflytande kan utövas utan att bli medborgare – varför då ta steget?

Det är också viktigt att se till den principiella konsekvensen. Kommuner och regioner fattar beslut som har direkt påverkan på skattebetalare, välfärdssystem och samhällsutveckling. Dessa beslut bör rimligen fattas av dem som är en del av det politiska kontraktet – medborgarna – och som därmed också fullt ut omfattas av både rättigheter och skyldigheter.

Många andra länder i Europa har en mer restriktiv syn på rösträtten och kopplar den tydligare till medborgarskapet. Det finns goda skäl till det. Demokrati bygger inte bara på deltagande, utan också på en

gemensam grund av tillhörighet, ansvar och långsiktighet.

Att värna medborgarskapets betydelse är inte att utestänga – det är att tydliggöra vad som krävs för att fullt ut bli en del av Sverige. Medborgarskapet bör vara målet för integrationen, inte något som kan kringgås.

Inför höstensval är det därför högtid att ta denna diskussion på allvar. Ska rösträtten fortsatt vara en kärnkomponent i medborgarskapet – eller ska den gradvis urholkas till en administrativ fråga om folkbokföring?

Vi menar att svaret är tydligt. Rösträtten ska tillhöra medborgarna.

Fredrik Lindahl

Riksdagsledamot för Sverigedemokraterna, Konstitutionsutskottet

Rätt politik håller nere priserna

Sverige hade under flera år med rödgrönt styre bland världens absolut högsta bränslepriser. Ett direkt resultat av den politiska enighet som rådde bland de gamla partierna. På den tiden fördes en politik som satte ideologiska klimatmål före svenskars behov, särskilt för dem som bor på landsbygden och inte har något annat val än bilen.

Att just Sverige utmärkte sig med extrema bränslepriser berodde främst på den så kallade reduktionsplik-

ten. En lag som tvingar drivmedelsbolagen att blanda i stora mängder dyrt biobränsle i bensin och diesel. När reduktionsplikten röstades igenom i riksdagen stod samtliga partier utom Sverigedemokraterna bakom beslutet. 2022 låg reduktionsplikten på hela 30,5 procent för diesel och 7,8 procent för bensin. Men enligt övriga partier skulle det bara vara början. Det var planerat att inblandningen skulle trappas upp dramatiskt till 66 procent för diesel och 28 procent för bensin till år 2030. Om dessa planer hade förverkligats skulle det fått förödande konsekvenser för hushållens ekonomi och svenska företag.

Efter regeringsskiftet 2022,

där Sverigedemokraterna fick ett avgörande inflytande över bränslepolitiken, stoppades dessa planer. Fokus skiftades i stället till att sänka priserna vid pump. Kravet från svenska folket var tydligt: bränslepriserna måste ner.

Inom ramen för Tidösamarbetet drev Sverigedemokraterna igenom en sänkning av reduktionsplikten till EU:s miniminivå på 6 procent, vilket trädde i kraft den 1 januari 2024. Effekten blev omedelbar. Vid nyårsskiftet föll dieselpriiset vid pumpen med nästan 5 kronor litern, vilket gav en efterlängtd ekonomisk lättnad för svenska bilister och transportföretag. Drivmedelskatterna sänktes därefter till

EU:s lägsta tillåtna nivå. Under våren 2026 tog vi steget längre och fick ett unikt undantag godkänt av EU-kommissionen som tillåter ytterligare skattesänkningar under EU:s normala miniminivåer. Undantaget gäller från den 1 juli till den 30 november 2026 och ger svenska hushåll en extra rabatt på upp till 3 kronor litern vid pumpen. Ett bevis på att bränslepriserna kan pressas ned med politisk vilja.

Sverige är nu billigast i Västeuropa

I juni 2026 visade en mätning att Sverige har Västeuropas lägsta bensinpris. Det svenska priset låg på 17,98 kronor litern. Samtidigt betalade bilister i

Tyskland 19,96 kronor och i Norge hela 25,52 kronor. Det är första gången sedan mätningarna började 2018 som Sverige ligger lägst i pris.

Trots ett turbulent omvärldsläge 2026 med stigande råoljepriser har Sverigedemokraterna visat att rätt bränslepolitik kan göra stor skillnad. Inhemsk politik har makten att antingen dämpa internationella prisuppgångar och göra dem mindre smärtsamma eller, som under förra regeringen, aktivt förvärpa dem.

Inför valet 2026 står svensk bränslepolitik inför ett tydligt vägval. Sverige kan fortsätta hålla priserna nere. Eller så riskerar svenskar nya rödgröna chockhöjningar.

Så mycket sparar en familj:

Två dieselbilar

14 244 kr/år (1 187 kr/mån)

Två bensinbilar

11 436 kr/år (953 kr/mån)

*Beräkningen utgår från en pendlarfamilj med två bilar som kör 1500 mil per år och bil, med en förbrukning på 0,5 l/mil för diesel och 0,6 l/mil för bensin. Siffrorna visar den årliga och månatliga besparingen med sänkt skatt och sänkt reduktionsplikt jämfört med oppositionens planerade nivåer för 2026. Skattesänkningen på ca 3 kr/l från den 1 juli 2026 är inräknad.

Källor: Konjunkturinstitutet, Energimyndigheten och Regeringen.*

Sänkt reduktionsplikt?

Så röstade partierna 2021

Ja	
Nej	

Bli medlem i Sverigedemokraterna!

Skanna Swish-koden och ange ditt personnummer (12 siffror).

100 kr årsmedlem upp till och med 20 år
200 kr årsmedlem
2 000 kr ständig medlem

Vad Socialdemokraterna planerade

Socialdemokraternas plan var att höja reduktionsplikten för diesel till 66 procent till år 2030. Enligt Konjunkturinstitutet hade det drivit upp dieselpriiset till runt 30 kronor litern. Dessutom ville Klimatpolitiska rådet så sent som 2026 höja priset med ytterligare sex kronor.

Den svenska självbilden

Svensk självbild har under lång tid präglats av föreställningen att vi som land bör agera internationellt och bidra med politisk ledning i globala frågor. Detta gäller allt från migrationspolitik, klimatpolitik eller bistandsfrågor.

V i betraktar oss gärna som fredsmäklare och en humanitär förebild. När exempelvis Polen har valt att prioritera intern trygghet och samhällsstabilitet framför större migrationsströmmar från Afrika och Mellanöstern, har svenska kommentatorer ofta bemött detta med kritik och hån.

Jag undrar vilka det är som skrattar idag.

När jag nu givits möjligheten att skriva ett eget bidrag till SD-kuriren tänkte jag passa på att ge min egen syn på Sverige och omvärlden. Jag inser att ni förmodligen väntar er en text där jag hyllar "den regelbaserade världsordningen" och där jag fördömer alla länder vars demokratier inte är lika liberala och fina som Sveriges. En sådan text menar jag inte bidrar till någonting nytt, utan skulle bara sparka in öppna dörrar.

Jag är i stället mer intresserad av hur omvärlden faktiskt fungerar, snarare än hur vi önskar att den fungerade. Huruvida jag har rätt eller fel är upp till dig som läsare att avgöra.

Den mest grundläggande uppgiften för en nation är att ha ett militärt försvar som kan skydda medborgarna och landets gränser vid väpnat angrepp. Det är därför glädjande att Sverigedemokraternas tjet om militär upprustning äntligen gett resultat. Alla partier verkar idag förstå att det inte finns någon evig fred. Sveriges inträde i Atlantpaktens ser jag som helt nödvändigt för att säkerställa nationens överlevnad.

Ni förstår, den naturliga instinkten inom mig är att alltid prioritera vårt eget folks bästa. När jag emellertid följde utvecklingen i Ukraina under de inledande månaderna efter Rysslands fullskaliga invasion blev det dock tydligt: Vi hade inte kunnat utkämpa ett defensivt krig speciellt länge. Våra resurser i form av soldater och materiel hade nöts ned och det är tydligt att omvärlden inte hade hjälpt oss tillräckligt om vi stod utanför alliansen. Det är också min övertygelse att Ryssland sedan många decennier tillbaka

redan räknat oss som fiende i en eventuell konflikt med Nato. Vi har ju inte direkt varit otydliga med om vi ser oss som västliga eller östliga. Vi behöver vara med och bidra till ett gemensamt försvar, där Europa tar ett större ansvar för vår region.

Givet att svenska politiker inte kunnat hantera migrationsfrågan som vuxna människor fram till dess att Sverigedemokraterna fick inflytande över regeringspolitiken 2022, ser jag framför mig att vi kommer behöva ha en nollvision för all flykt- och invandring från det globala syd under överskådlig framtid. Den framtida invandringen bör fokuseras på europeiska medborgare, eller personer från andra delar av världen som har en speciellt eftertraktad kompetens. Att upprätthålla nationell stabilitet och sammanhållning är en förutsättning för ett fungerande samhälle.

Vi ska självklart vårda naturen som vi har fått arva av våra förfäder. Jag ser dock med stor skepsis på de stora konferenser där man skriver avtal om utsläppsmål och dylikt. Jag ser hellre att politiken bör ta sikte på vår lokala miljö, och håller djur och människor friska över tid. Det hjälper inte att skriva på avtal som inte uppfylls.

Som jag ser det har man använt det internationella biståndet på helt fel sätt. Hittills har man anslagit en fast summa pengar som sedan betalas ut till U-länder och organisationer. Ska man göra detta bör man göra det för att även Sverige och Sveriges befolkning drar vinning av det. Ett exempel är att villkora biståndspengarna med att landet i fråga behöver ta emot sina medborgare när vi utvisar dem. Om man som politiker inte klarar av att bedriva biståndspolitik kombinerat med egenintresse bör man endast fokusera på humanitärt bistånd. Det kan röra sig om att motverka svält och sjukdomar eller bidra med rent vatten och tak över huvudet.

Världen styrs av makt och egenintressen i första hand. Det är en jobbig sak att smälta, vi önskar nog att det inte låg till på det viset. Men att låtsas som att goda intentioner och fina värdeord är det som bygger ett starkt samhälle är politiskt oansvarigt.

Kanske är det just detta som gör att de gamla partierna haft så svårt att tolerera Sverigedemokraterna, för att vi ser världen för vad den är – inte vad vi önskar att den vore.

Daniel Lantz

Kandidat till riksdagen för Sverigedemokraterna

Snälla, snälla övervaka mig!

Du är mer värd än vad du tror. Det säger jag inte som ett smickrande läsbete, utan bara som en reflektion av den globala datamarknaden. Din personliga integritet och din data är mycket eftertraktade; ett slags digitalt guld som, unikt nog, både ökar i mängd och stiger i värde i takt med att teknologin utvecklas.

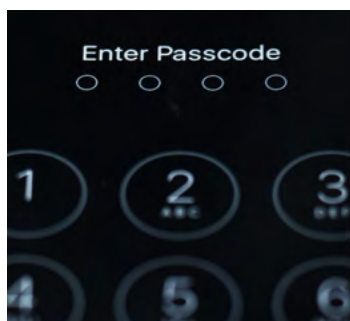
Storföretagens moraliskt tvivelaktiga hantering av din data är ett väletablerat ämne i sig, men utöver det finns en politisk dimension där striden bara har börjat. Det går en global våg av massövervakningstendenser som skulle få Vladimir Putin att känna auktoritär prestationsångest. Eller för att citera Stefan Axelsson, professor i digital forensik på Stockholms universitet: "Inte ens Östtysklands säkerhetspolis Stasi hade övervakning på den här nivån."

Det där var å andra sidan lite läsbete, men nu lovar jag att gå rakt på sak. Citatet ovan handlar om CSAM-förordningen, EU:s massövervakningsförslag, som även är känt under nam-

net Chat Control 2.0. Det är bara ett av många exempel på aktuella frihetskränkande idéer, men det är förslaget som har kommit närmast till att bli verklighet i Sverige. Det går ut på att införa en automatiserad övervakning av privata meddelanden genom obligatorisk avläsning (även i krypterade tjänster) för att sedan tillgängliggöra dem för ett kontor i Bryssel. Men det finns ett problem.

För att genomföra det nya Chat Control behöver man kringgå krypteringen som skyddar vår kommunikation, antingen genom att förbjuda totalsträckskrypterade tjänster eller genom att installera bakdörrar. Men installerar man en bakdörr, installerar man också en felkälla ur säkerhetssynpunkt. Det är bara en fråga om tid innan den missbrukas, av leverantör eller av utomstående.

Det här är inte bra. Kryptering är inte bara viktigt för att obehöriga inte ska kunna läsa och anteckna allt du skriver. Det skyddar också annan känslig information såsom sjukvårdsjournaler, data från diverse kameror och sensorer som finns bland oss, känsliga företagshemligheter, BankID-flöden med mycket mera.

"Men jag har inget att dölja!"

Den naturliga motfrågan blir: för vem? Du kanske inte har något att dölja för polisen men du vill nog inte att din data ska hamna i händerna på kriminella för att krypteringen inte kunde skydda dig. Även själva påståendet borde utökas till: jag har inget att dölja... tills staten bestämmer att jag har något att dölja. Vilket leder mig in på min nästa invändning.

Trots att Chat Control 2.0 har det ädla syftet att stoppa spridningen av barnövergreppsmaterial, ett mål som till och med Centerpartiet ställer sig bakom, måste man konstatera att förslaget bara räcker till att förstöra oavlyssnad kommunikation för vanliga människor. Om du är livsstilskriminell är det fullt möjligt att kringgå systemet och frågan som reser sig är: när man väl har övervakningsinfrastrukturen på plats, vad är nästa steg?

Josef Stalin ska ha sagt: "Idéer är mycket mäktigare än vapen. Vi låter inte folket ha vapen, så varför skulle vi låta dem ha idéer?", ett av många icke-säkerställda citat som tillskrivits människor som inte längre är här och kan försvara sig. Men föreställ dig en framtid där Sverige och EU styrs av rödgröna makter som upplever enorm frustration över politiskt oliktankande. Föreställ dig att de som nu styr vill förhindra spridningen av "extremism" på nätet, och föreställ dig att Magdalena Andersson råkar tycka att just dina åsikter är extrema. I det här scenariot kommer citatets eventuellt bristande autenticitet, av allt att döma, inte förhindra politikerna att tillämpa Stalins fråga i praktiken.

Spärrat bankkonto, begränsad internetåtkomst, fängelse. Ett smakprov av vad konsekvenserna av framtidens åsiktsbrott kan bli om man i förväg inte skyddar sig mot massövervakning. Faktum är att det redan är fallet i många delar av Europa och västvärlden, en västvärld som borde veta bättre.

Har du följt utvecklingen i exempelvis Storbritannien, där medborgare grips för åsiktsbrott, blir du säkert också besviken när annars "frihets-

älskande" människor går i gång på att få sin egen och andras integritet kränkt av främmande länders politiker och anonyma byråkrater i Bryssel. När de nästan ropar ut "Snälla övervaka mig, fru Von der Leyen!", kan jag inte undgå att känna ett orosblandat obehag med önskan om att de kunde hålla den böjelsen för sig själva.

Men jag har goda nyheter! I slutändan är det du som avgör utvecklingen och vilket parti som får inflytande. Motståndets röst var stark nog för att stoppa den värsta versionen av Chat Control som Socialdemokraterna ursprungligen lade fram genom sin kommissionär Ylva Johansson. Nu har de i stället utökat sin politik på nationell nivå med nätpolisering och ID-verifiering på sociala medier. Lärdomen från Chat Control är att man måste bry sig, och nu har vi chansen att bry oss igen.

Med andra ord: vi ses i vallokalerna den 13 september.

Leonid Yurkovskiy

Riksdagsledamot för Sverigedemokraterna, Socialutskottet

Kandidater till Sveriges riksdag

Sverigedemokraterna Stockholms län - Ordning på valsedel

Fredrik Lindahl
Väktare
Vallentuna

Britt-Mari Canhasi
Operatör
Norrtälje

Msciwój Swigon
Filmfotograf
Solna

Ludvig Aspling
Jur. kand
Upplands Väsby

Andreas Birgersson
Oppositionsråd
Södertälje

Felix Byström
Ekonom
Huddinge

Julia Kronlid
Socialpedagog
Täby

Martin Siltanen von Bell
Konsultchef-IT
Vallentuna

Sara Szabo
Energispecialist
Salem

Martin Kinnunen
Fil. kand. nationalekonomi
Botkyrka

Daniel Lantz
Sekreterare
Sundbyberg

Henrik Mellström
Fil. kand. historia
Tyresö

Andrea Kronvall
Inköpsansvarig
Norrtälje

Christian Lindefjärd
Yrkeschaufför
Haninge

Linus Nilsson
Systemvetare
Ekerö

Leonid Yurkovskiy
Politisk sekreterare
Nacka

Deniz Norgren
Informationschef
Danderyd

Denice Westerberg
Kommunikatör
Solna

Jonathan Fritzdorf
Grafiker
Järfälla

Saknar du valsedlar?
Maila oss på stockholm.distrikt@sd.se
så postar vi valsedlar hem till dig!

Tiotandvård – ett första steg mot tandvård för alla

Vi Sverigedemokrater gick till val på att göra tänderna till en självklar del av kroppen. Tandvården ska inte vara något man avstår från på grund av kostnaden, utan fungera på samma sätt som övrig vård – tillgänglig när man behöver den.

Som ett första steg i den riktningen infördes den 1 januari 2026 den så kallade tiotandvården.

Reformen innebär i korthet att staten står för 90 procent av kostnaden, medan patienten betalar 10 procent. Det gäller dock inte vilket pris som helst, utan ett så kallat referenspris. Referenspriset är ett riktpolis som staten fastställt för olika behandlingar – alltså vad en behandling normalt ska kosta.

Tiotandvården syftar på de främre tänderna. Det handlar om tio

tänder i överkäken och tio i underkäken, alltså totalt 20 tänder. Mer konkret avses tandpositionerna 1–5, räknat från mitten och utåt, på både höger och vänster sida i såväl över- som underkäken. Dessa tänder omfattas av reformen eftersom de har stor betydelse både för funktion och för människors självkänsla. Om man däremot har smärta eller andra besvär kan även

de bakre tänderna behandlas inom tiotandvården. För dessa gäller dock att mer avancerade åtgärder, som kronor och broar, inte ingår – då träder i stället det ordinarie högkostnadsskyddet in.

Reformen gäller för personer från och med det år de fyller 67 år och omfattar behandlingar som rör sjukdom, smärta och skador i dessa tänder. Det kan handla om allt från att laga hål och behandla tandlossning till mer avancerade åtgärder som kronor, broar och implantat. Alla tandläkare som är anslutna till Försäkringskassan är skyldiga att ta emot patienter inom systemet.

Samtidigt är det viktigt att vara tydlig med att inte all tandvård omfattas av reformen. Undersökningar, röntgen och förebyggande tandvård, som till exempel behandling hos tandhygienist, ingår inte i tiotandvården. För dessa delar gäller i stället det befintliga tandvårdsstödet. Personer över 66 år har också rätt till ett allmänt tandvårdsbidrag på 600 kronor per år, vilket kan sparas i upp till två år.

Tiotandvården är alltså inte slutmålet, utan början på en större

förändring. Ambitionen är att successivt bygga ut systemet så att tandvården på sikt blir en naturlig del av den övriga hälso- och sjukvården – och därmed tillgänglig för alla.

Grunden är enkel: tandvård har länge varit dyrt i Sverige, och många har tvingats avstå från eller skjuta upp behandlingar. Det vill vi Sverigedemokrater ändra på. Tänderna är en del av kroppen, och med vår politik ska tandvård inte längre vara en fråga om man har hög eller låg lön – utan om man behöver vård.

Dessutom vet vi att dålig munhälsa kan leda till andra hälsoproblem, vilket gör det ännu viktigare att tandvården fungerar och är tillgänglig.

Tiotandvården är ett steg i rätt riktning – med målet att ingen ska behöva välja bort sin hälsa av ekonomiska skäl.

Christian Lindefjärd
Riksdagsledamot, socialutskottet (SD)

Tandvård gentemot vanlig sjukvård

Inom den vanliga sjukvården finns ett tydligt tak för patientavgifter på högst 1 450 kronor per år. Inom tandvården finns det inte något sådant skydd för vuxna. En patient kan i stället tvingas betala tiotusentals kronor ur egen ficka för nödvändig vård.

Vad är tiotandvård?

Ett förstärkt högkostnadsskydd där patienten betalar endast 10 procent av referenspriset för nödvändig tandvård. Resten betalas av staten.

Vem omfattas i dag?

Personer som är 67 år och äldre omfattas från och med 1 januari 2026.

Vilka behandlingar ingår?

Exempelvis lagning av tänder, rotfyllningar och andra nödvändiga behandlingar.

Vad vill Sverigedemokraterna?

Att samma skydd ska gälla alla svenska medborgare, inte bara äldre.

Det Socialmoderata sveket

Socialdemokraterna och Moderaterna vill gärna att väljarna ska se två helt olika vägar. Det låter så i debatterna, och det ser ut så på valaffischerna. Den ena talar om välfärd, den andra om ordning och ansvar.

Men här i Stockholm har väljarna fått se något helt annat. Efter valen blir skillnaderna ofta betydligt mindre än de lät. S och M bråkar gärna om vem som ska sitta på maktpositionerna, men alldeles för sällan om vilken riktning länet ska ta. Resultatet har blivit ett Stockholm där bilister straffas, vården politiseras, fungerande bostadsområden förtätas utan att vägar, skolor och trygghet hänger med, och Miljöpartiet gång på gång får mer inflytande än väljarna faktiskt gett dem.

S och M styr ihop när det passar

Det socialmoderata samarbetet är inte någon avlägsen skräckbild. Det finns redan här i Stockholms län.

I Tyresö styr Socialdemokraterna och Moderaterna tillsammans. I Järfälla gick de ihop för att säkra makten. I Södertälje sitter S och M i samma styre tillsammans med Miljöpartiet. Och i Vaxholm finns de båda med i en bred blocköverskridande koalition.

Samma mönster syns också i resten av landet, Linköping, Eskilstuna och Region Väster-norrland är bara några exempel. Totalt handlar det om cirka 60 kommuner runt om i Sverige, där S och M styr tillsammans.

Det är inte några enstaka olycksfall i arbetet. Det är en metod: bråka före valet, förhandla efter valet och kalla det ansvar.

Så när S och M står i tv-debatter och säger att de är varandras motsatser bör väljaren ställa sig en enkel fråga: Varför väljer de då att styra tillsammans så fort chansen ges?

MP och V får makt ändå

Socialdemokraterna har inga problem att ge Miljöpartiet och Vänsterpartiet inflytande när makten kräver det. I Stockholms stad styr S tillsammans med V och MP. I Region Stockholm sitter S vid makten tillsammans med MP och C, med Vänsterpartiet som samarbetsparti.

Moderaterna låtsas gärna att de är den stora motvikten, men väljarna i Stockholm minns de grönbåa styrena. Moderaterna har gjort upp med Miljöpartiet förr, både i stadshuset, Solna, Region Stockholm och i Nacka där de styrde tillsammans fram till nyligen.

För vanliga stockholmare blir resultatet ofta detsamma oavsett: mer miljöpartistiska ex-

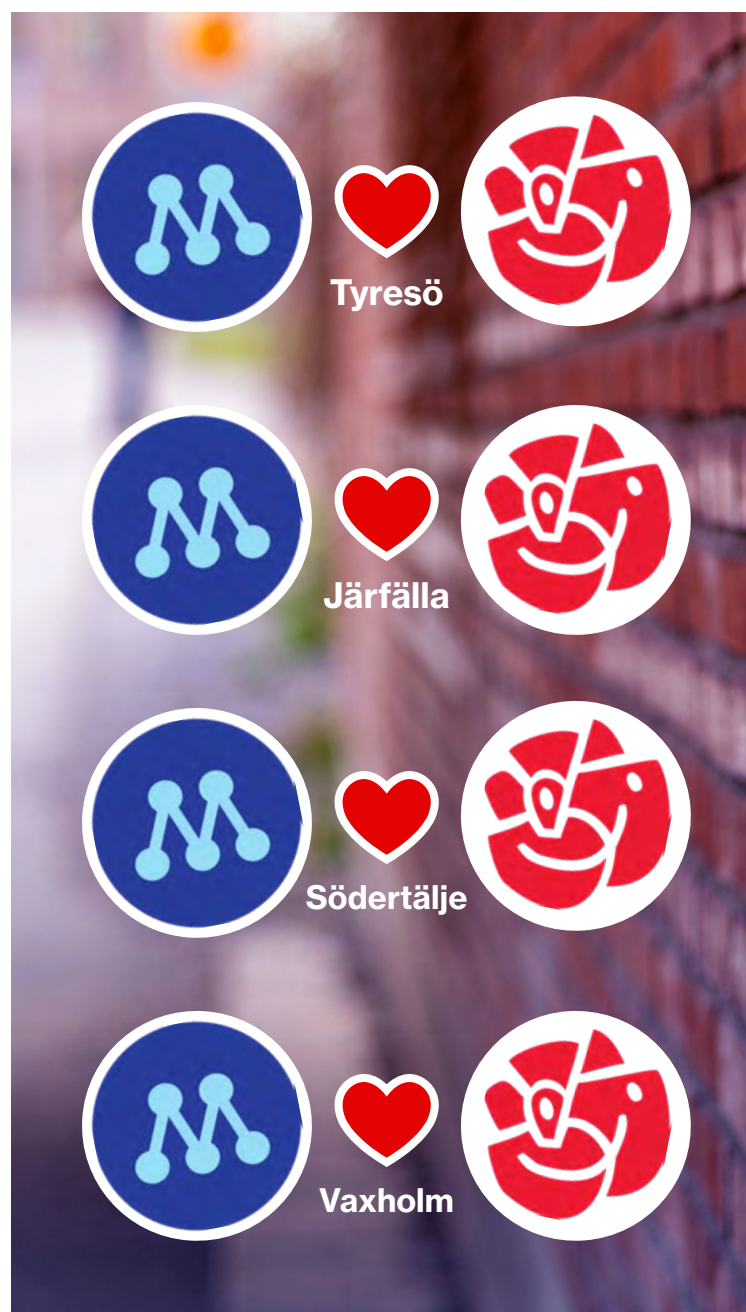
periment i trafikpolitiken, mer vänsterpolitik i välfärden och kompromisser där vanligt folk får betala priset.

De bytte när opinionen vände

I migrationspolitiken är minnet viktigt. När Sverigedemokraterna varnade för utvecklingen kallades vi för "hårda", "alarmistiska" och "extrema" men till sist gick det inte att blunda för verkligheten längre. När segregationen, kostnaderna och otryggheten ökade och gängen bredde ut sig, började tonen plötsligt ändras hos de andra partierna.

Dock, verkligt ansvar handlar inte om att låna SD:s formuleringar och förslag tio år för sent. De bytte inte åsikt av djup övertygelse - de bytte för att verkligheten hann i kapp dem och opinionen vände.

Samma sak gäller också i kriminalpolitiken. Gängen använder allt yngre personer, men ändå väljer S och M att inte agera fullt ut. Sverigedemokraterna vill att samhället ska kunna reagera kraftfullt och låsa in grova brottslingar långt mycket tidigare, även när det handlar om unga förövare. Inte för att ge upp om dem, utan för att stoppa dem innan de fastnar ännu djupare och förstör fler liv.

Sjukvård är inte integrationspolitik

Den som är sjuk ska få hjälp efter medicinska behov. Inte efter bakgrund, födelseland eller för att politiker vill styra pengar till vissa områden för att dölja effekterna av en misslyckad migrationspolitiken.

Ändå har Region Stockholm haft ersättningsmodeller där pengar har fördelats baserat på utländsk bakgrund snarare än faktiska sjukdomar. Moderaterna införde systemet, och Socialdemokraterna har glatt fortsatt i samma riktning och kallat det för "satsningar på utsatta områden".

Äldre multisjuka patienter blir inte friskare av att politiker döper om integrationskostnader till satsningar på sjukvård. Samtidigt som enorma summor går till tolkar och olika särlösningar. Det är pengar som i stället borde gå till fler vårdplatser, kortare köer och en personal som faktiskt har tid med sina patienter.

Trygghet börjar med språket

I äldreomsorgen blir politiken väldigt konkret. En vårdtagare som behöver hjälp med mediciner, mat, hygien eller trygghetslarm måste kunna förstå, och förstås, av personalen.

Ändå har både S och M varit

alldeles för svaga när det gäller att införa riktiga, kännbara språkrav i äldreomsorgen. Det svenska språket ska inte vara ett valfritt önskemål i omsorgen av våra äldre, det ska vara ett absolut krav.

Neutral vård är inte för mycket begärt

Vården och omsorgen är inte vilken arbetsplats som helst. Människor söker sig dit när de är sjuka, gamla, oroliga eller helt beroende av andras hjälp. Då ska mötet präglas av professionalism, trygghet och neutralitet.

Trots detta säger såväl S som M nej till en strikt, neutral klädkod i offentligt finansierad vård och omsorg. I stället accepterar de att religiösa, politiska och ideologiska markeringar följer med in i vårdrummet. Det borde inte vara svårt att sätta ner foten: offentlig vård ska vara helt neutral och inte en plats där sårbara patienter möts av ideologiska signaler eller budskap.

Tvångsblandning är inte stadsutveckling

Numera låter det ofta som att Moderaterna alltid har försvarat småhusområden och lokal förankring men många som bor i länets kommuner vet att det inte stämmer. Både S och M har under lång tid drivit på för en

aggressiv förtätning. Ibland har de bråkat om det ska byggas hyresrätter eller bostadsrätter, men mer sällan har de frågat sig om vägarna, skolorna, parkeringarna och tryggheten faktiskt hänger med när ett område växer.

För den som bor där spelar den politiska etiketten mindre roll när grönyrtorna försvinner och trafiken korkar igen. Socialdemokraternas tal om "blandade boendeformer" låter oskyldigt, men när politiker vill rita om fungerande villaområden uppifrån är det inte längre valfrihet utan då handlar det om tvångsblandning. Moderaterna borde vara en tydlig motkraft här men i stället blir det tomma protester lokalt och svaga besked regionalt.

Bilisterna betalar priset

Före valet talas det alltid varmt om framkomlighet. Efter valet kommer avgifterna, de borttagna körfälten, de dyrare parkeringarna och de bortförklarande orden om varför bilen måste trängas undan.

Trängselskatten skulle styra trafiken men i dag fungerar den som en permanent extraskatt på människor som ofta inte har något annat alternativ för att få ihop livspusslet. Den drabbar barnfamiljer, pendlare och hantverkare som bor där kollektivtra-

fiken inte räcker till. Samtidigt vill Socialdemokraterna göra det ännu dyrare att tanka.

Stockholm växer men vägarna gör det inte. Köerna blir längre, restiderna ökar och vägunderhållet släpar efter. Man kan inte styra en huvudstadsregion med önsketänkande om att människor helt ska sluta köra bil.

Röstade ja till könslagen

Könstillhörighetslagen blev frågan där partiernas fasader sprack helt. Socialdemokraterna röstade för lagen, vilket var väntat. Moderaterna valde att gå precis samma väg som S och resten av vänstersidan, trots en enorm intern kritik, stark folklig oro och uppenbara medicinska och juridiska risker.

Det handlade inte om någon liten teknisk justering. Det handlade om barn, vård, juridik och något så grundläggande som det biologiska könet. I en sådan fråga borde försiktighet och vetenskap ha varit en självklarhet för ett parti som kallar sig borgerligt.

Vill bygga vindkraft där människor bor

Samma mönster syns i synen på energin. S och M talar gärna om ansvar och klimat men när vindkraft ska pressas fram nära människors hem är det lokal-

befolkningen som får leva med följderna i form av buller och förstörd närmiljö. Besluten tas långt bort av politiker som själva slipper se vindkraftverken från sina egna köksfönster.

Sverige behöver stabil, pålitlig och planerbar energi, såsom kärnkraft. Inte fler symbolprojekt där vanligt folk körs över för att politiker ska kunna känna sig moderna och kunna godhetssignalera.

Samma gamla politik, med olika valaffischer

Det är kanske det mest tröttsamma med Socialdemokraterna och Moderaterna. Inför varje val låter det som en helt ny start. Efter valet blir det ändå samma gamla kompromisser, samma eftergifter och samma politik med en ny etikett.

Stockholm har redan prövat det där och vi ser resultatet varje dag i vården, på vägarna och i otryggheten. Sverigedemokraterna är den enda garanten för att den socialmoderata politiken inte får fortsätta styra vårt län över huvudet på medborgarna.

Är du verkligen redo att öppna ditt hjärta för samma gamla politik en gång till?

Ungsvenskarna är på frammarsch!

Runt om i Stockholm kampanjas det för fullt i den soliga kungliga huvudstaden.

Det märks att intresset för oss är högt och att vi går starkt fram bland unga. Ungdomar i dag är trötta på det mångkulturella kaosområde som de gamla partierna har skapat.

I det senaste skolvalet nådde Sverigedemokraterna en historisk milstolpe bland unga. För första gången någonsin blev vi det största partiet i skolvalet. Det innebär att många gymnasieelever, som nu för första gången får rösta, kommer att lägga sin röst på Sverigedemokraterna i riksdagsvalet. Den påstådda Generation Greta, som vänsterliberal media så gärna talat om, har i stället blivit en Generation Jimmie som vill ha tillbaka det land som stulits från dem.

När jag åker runt i landet möts jag av otaliga ungdomar som berättar hur de har förvägrats rätten att växa upp i det fina och vackra

Sverige som deras föräldrar fick. I stället behöver de växa upp i ett splittrat, mångkulturellt Sverige präglad av islamism, kriminalitet och otrygghet. Massinvandringens konsekvenser slår extra hårt mot ungdomar som alltför länge har utsatts för vedervärdiga svenskfientliga dåd, såsom förnedringsrån.

Under de senaste fyra åren har vi kommit en bra bit på vägen med att laga det trasiga och splittrade land som Socialdemokraterna och deras medlöpare lämnade efter sig. Men det är uppenbart att mer behöver göras. Vi är det enda partiet som på allvar vill förändra Sverige i grunden och göra upp med det mångkulturella Sverige.

Ungsvenskarna kommer att fortsätta kämpa varje dag, under dygnets alla timmar, för att bana väg för sverigedemokratiska statsråd och en valseger i september. Vi ses i valrörelsen!

Denice Westerberg

Ordförande för Ungsvenskarna

*Baserat på lönestatistik från SCB för 2024 och pålägg från SKR för 2026

Sluta diskriminera svenskar i vården

Sjukvården ska prioritera den som är sjukast. Det borde vara en självklar princip.

Ändå har Region Stockholm byggt upp ett system där hundratals miljoner kronor fördelas utifrån migrationsrelaterade faktorer, samtidigt som vårdplatser saknas, akutmottagningar är överfulla och vårdpersonalen går på knäna.

Det är inte bara en felaktig prioritering. Det är ett svek mot de patienter som har byggt upp och finansierat vår gemensamma sjukvård.

Sverigedemokraterna har identifierat invandringsrelaterade kostnader på omkring 904 miljoner kronor i Region Stockholm. Av dessa går omkring 160 miljoner kronor till språktolkning och 185 miljoner till vård för personer som vistas i Sverige utan tillstånd.

Därtill kommer bland annat Kulturdoula Stockholm, Transkulturellt Centrum och hälsokommunikatörer. Över 500 miljoner kronor påverkas dessutom av ersättningsfaktorer där utländsk bakgrund och nyinflyttning används när resurser fördelas mellan vårdcentraler och andra verksamheter.

Beräkningen omfattar inte specialistvården eller vården vid Region Stockholms akutsjukhus. Den verkliga kostnaden är därför sannolikt betydligt högre.

904 miljoner kronor motsvarar årskostnaden för omkring 571 specialistläkare eller drygt 1 133 sjuksköterskor. Pengarna hade kunnat användas till fler öppna vårdplatser, bättre bemannade vårdcentraler och närsjukvård samt kortare väntetider.

I stället får patienter vänta på operationer, äldre bollas mellan olika vårdgivare och vårdpersonallämnar yrket därför att arbetsbelastningen blivit orimlig.

Det S-ledda styret säger att pengarna inte räcker. Det stämmer inte. Pengarna används till fel saker.

Det handlar inte om att skuldbelägga enskilda patienter eller de många utrikesfödda som varje dag gör ett viktigt arbete i sjukvården. Det handlar om ett politiskt system som låter regionens sjukvård bära kostnaderna för en migrationspolitik som den aldrig har beslutat om.

Vi accepterar inte att människors bakgrund ska påverka hur vårdens resurser fördelas. Resurserna ska styras av medicinska behov.

Ålder, kroniska sjukdomar, skörhet, funktionsnedsättning och faktisk vårdtyngd ska väga tyngre. Den äldre multisjuka kvinnan ska inte prioriteras ned därför att regionens modeller värderar andra faktorer högre. Den som väntar på en cancerbehandling ska inte behöva höra att resurserna saknas samtidigt som nya sårlosningar byggs upp.

Sverigedemokraterna vill sätta stopp för denna utveckling. Den som efter många år i Sverige fortfarande behöver språktolk ska själv ta det ekonomiska ansvaret.

Verksamheter som Kulturdoula Stockholm och Transkulturellt Centrum ska avvecklas och resurserna återföras till den ordinarie vården. Information och stöd ska självklart finnas, men inom en gemensam sjukvård och inte genom ett växande system av parallella verksamheter för olika grupper.

Vi vill också införa en neutral klädkod i offentligt finansierad vård och omsorg. Den som är sjuk befinner sig ofta i en utsatt situation och ska alltid mötas av personal i en tydligt professionell roll.

Antingen fortsätter vi bygga en sjukvård där människor delas in efter bakgrund och där allt större resurser går till att hantera konsekvenserna av årtionden av misslyckad migrations- och integrationspolitik.

Eller så återgår vi till den princip som en gång gjorde svensk sjukvård stark: att den som har störst medicinskt behov ska få hjälp först.

För oss är valet enkelt. Vårdens pengar ska gå till vård. Inte till att kompensera för politiska misslyckanden.

Msciwój Swigon

Oppositionsregionråd för Sverigedemokraterna i Region Stockholm

Britt Mari Canhasi

Hälso och sjukvårdspolitisk talesperson för Sverigedemokraterna i Region Stockholm

Det offentliga måste lära sig att säga nej

En av de viktigaste egenskaperna hos en ansvarsfull person är förmågan att säga nej. Nej till sådant man inte har råd med. Nej till sådant som inte är absolut nödvändigt. Nej till sådant som låter bra i teorin men som inte fungerar i praktiken.

Samma princip borde gälla för det offentliga. Men alltför ofta gör den inte det.

Som kommunpolitiker slås jag återkommande av hur sällan de politiska diskussionerna handlar om prioriteringar. Nästan varje nytt projekt, varje ny policy och varje ny vision beskrivs som livsviktig. Nästan ingen i de styrande koalitioner vill vara den som sätter ned foten och säger nej.

Resultatet ser vi runt om i Stockholms län. Kommuner, myndigheter och regionen tar successivt på sig

fler uppgifter, fler projekt och högre ambitioner än vad skattebetalarna rimligen kan eller ska finansiera.

Problemet är inte att det saknas goda idéer. Problemet är att resurserna alltid är begränsade.

Varje skattekrona som slösas bort på ett ideologiskt skrytprojekt kan inte samtidigt användas till äldreomsorgen, skolan eller tryggheten. Varje ny verksamhet kräver administration, chefer och uppföljning. Ändå har det offentliga utvecklat en kultur där det alltid är enklare att lägga till än att ta bort.

Nya projekt startas. Nya strategier skrivs. Nya policydokument antas. Nya samordnare tillsätts.

Men den avgörande frågan ställs nästan aldrig.

Vad ska vi prioritera bort?

Detta är en av de största utmaningarna för vår region och vårt land under de kommande åren. Under lång tid har goda ekonomiska år tillåtit att nya utgifter lagts ovanpå de gamla.

Men när välfärden utmanas och samhällsproblemen växer, räcker den modellen inte längre.

Då krävs det mod att prioritera. Då krävs modet att säga nej.

Nej till projekt som ligger helt utanför det kommunala kärnuppdraget. Nej till prestigeprojekt som kostar miljoner men levererar noll mervärde. Nej till verksamheter som saknar mätbara resultat. Nej till symbolpolitik som ser bra ut i ett pressmeddelande men inte gör någon skillnad i medborgarnas vardag.

I grunden handlar det om respekt för skattebetalarna. De pengar som kommuner och regionen förfogar över är inte politikernas egna pengar. De kommer från de människor i Stockholms län som varje morgon kliver upp, går till jobbet, driver företag och bär upp vårt samhälle. De har en absolut rätt att förvänta sig att varje intjänad krona används där den gör störst nytta.

Det offentliga kan inte göra allt, och det ska inte heller försöka.

Politik handlar ytterst om prioriteringar. Om allt är viktigt är ingenting viktigt. Först när vi vågar säga nej till det mindre viktiga kan vi fullt ut säga ja till det som faktiskt betyder något. Saker som en trygg vardag, en fungerande skola, en värdig äldreomsorg och en vårdkedja som håller.

Det offentliga behöver inte fler flummiga ambitioner. Det offentliga behöver stenhård prioritering.

Det börjar med ett enkelt ord:

Nej.

Andreas Birgersson

Oppositionsråd för Sverigedemokraterna, Södertälje kommun

Ingen ska behöva vänta i timmar på akuten

Stockholm har några av Sveriges bästa sjukhus och en fantastisk vårdpersonal. Ändå får vanliga stockholmare sitta i timmar på akuten, jaga runt efter rätt vård och gång på gång berätta sin sjukdomshistoria för nya personer.

Sverigedemokraterna i Region Stockholm vill sätta patienten före byråkratin och vårdens kärnuppdrag före politiska prestigeprojekt. Den som är sjuk ska få hjälp i tid. Den som är äldre ska slippa skickas runt i vårdsystemet. Den som ringer efter en ambulans ska kunna lita på att den kommer snabbt.

Under 2025 var den genomsnittliga väntetiden på Region Stockholms akutmottagningar omkring fyra timmar. Bara ungefär hälften av patienterna blev färdigbehandlade inom det nationella målet på fyra timmar.

Så kan vi inte ha det i en av Sveriges rikaste regioner.

Den som kommer till akuten har ofta ont, är rädd och vet inte hur allvarligt tillståndet är. Då ska man inte lämnas i ett väntrum utan besked om vad som händer.

Sverigedemokraterna i Region Stockholm vill därför införa en väntetidsgaranti på akuten. Inom 90 minuter efter den första medicinska bedömningen ska patienten antingen ha träffat en läkare eller fått en tydlig och dokumenterad vårdplan. Klarar regionen inte garantin ska akutavgiften betalas tillbaka.

Det ska kosta när politiken misslyckas, inte bara när patienten söker vård.

Alla patienter behöver inte vård på ett stort akutsjukhus. Samtidigt klarar dagens närakuter inte alltid de tillstånd som människor söker hjälp för. Resultatet blir att patienter ändå skickas vidare och att akutmottagningarna fortsätter att fyllas.

Vi vill därför öppna Närakut plus vid Sabbatsberg, Nacka, Löwenströmska, Handen och Jakobsberg. Det ska vara förstärkta närakuter med längre öppettider på kvällar och helger, bättre tillgång till röntgen och laboratorieprov samt möjlighet att hålla patienter under observationen begränsad tid. Det ska även finnas möjlighet till psykiatrisk akutbedömning.

Den som behöver avancerad sjukhusvård ska snabbt vidare till ett akutsjukhus. Men den som kan få trygg och säker vård närmare hemmet ska inte behöva tillbringa en hel dag på akuten.

Det är sunt förnuft och det frigör resurser till de svårast sjuka.

Äldre och multisjuka patienter drabbas särskilt hårt när vården inte hänger ihop. Många tvingas åka via akuten trots att de egentligen behöver geriatrik, rehabilitering eller hjälp av ett mobilt vårdteam.

Det är både onödigt och ovärdigt.

Sverigedemokraterna i Region Stockholm vill införa geriatrisk direktintagning så att äldre patienter kan komma direkt till rätt vårdnivå utan en påfrestande omväg genom akutmottagningen. Vi vill också bygga ut de mobila vårdteamen.

Fler patienter ska kunna undersökas och behandlas i hemmet eller på ett äldreboende när det är medicinskt möjligt.

Vårdens resurser ska fördelas efter verkliga medicinska behov. Ålder, sjukdom, skörhet och vårdtyngd måste väga tyngre än politiskt konstruerade fördelningsmodeller.

Vid hjärtstopp, stroke och andra livshotande tillstånd kan varje minut vara avgörande. Trots det skiljer sig ambulansernas responstider kraftigt mellan olika delar av Stockholms län. Vi vill ha fler ambulanser i drift och en bättre geografisk placering av resurserna. Det ska inte spela någon roll om du bor i innerstaden, i en förort, på landsbygden eller i skärgården.

När det är akut ska hjälpen komma snabbt.

Vården måste också bli bättre på att upptäcka sjukdomar i tid. I dag missar människor viktiga hälsokontroller därför att mottagningen ligger långt bort, tiderna inte passar eller vården helt enkelt inte når fram.

Sverigedemokraterna i Region Stockholm vill därför införa Hälso-bussen plus. Det handlar om mobil vård som kan resa runt i länet och erbjuda mammografi, organiserad prostatacancer-testning, blodtrycksmätning och rådgivning om hjärt- och kärlhälsa. Den som behöver fortsatt vård ska direkt kunna hänvisas vidare.

Vården ska komma närmare människorna så långt det är möjligt och inte tvärtom.

Alltför många patienter möter ständigt nya läkare och sjuksköterskor.

De måste upprepa sin historia, förklara sina mediciner och hoppas att viktig information inte faller mellan stolarna. Det skapar otrygghet och ökar risken för misstag.

Vi vill att fler patienter ska få en fast läkarkontakt och så långt som möjligt möta samma vårdpersonal över tid. Kontinuitet ska vara en självklar del av vården, inte en lyx för ett fåtal.

Fungerande arbetssätt som Min barnmorska ska kunna införas i fler delar av länet. Kvinnor ska så långt som möjligt kunna möta samma barnmorska under graviditeten, förlossningen och eftervården. Vi vill också satsa på syskonbehandling vid IVF. I Sverige föds för få barn, och det är både klokt och effektivt att hjälpa dem som redan vill ha fler. Efter en IVF-behandling som lett till en fullgången graviditet finns ofta nedfrysta embryon kvar, vilket gör syskonbehandling till en träffsäker och resurseffektiv satsning.

Samma princip ska gälla inom psykiatri. Barn, unga och vuxna ska inte skickas mellan verksamheter utan att någon tar ansvar. Övergången från barn och ungdomspsykiatri till vuxenpsykiatri måste fungera utan avbrott och ätstörningsvården behöver förstärkas.

Stockholms sjukvård skulle stanna utan sina läkare, sjuksköterskor, undersköterskor och övriga medarbetare. Ändå pressas personalen av dåliga scheman, tung administration, hot och våld samt politiska beslut som fattas långt från vårdens vardag.

Vi vill ge vårdpersonalen bättre arbetsvillkor och större möjlighet att påverka hur verksamheten or-

ganiseras. Hot och våld ska mötas med nolltolerans. Vårdpersonalens tid ska användas till patienter, inte till onödig byråkrati.

I dag har Sverige 21 regioner med olika journalsystem, prioriteringar och vägar in i vården. Patienten möter ett lapptäcke där ansvaret är otydligt och vården fungerar olika beroende på var man bor.

Sverigedemokraterna i Region Stockholm vill införa ett statligt huvudmannaskap för sjukvården. Staten ska stegvis ta ansvar för styrning, finansiering, läkemedel och kompetensförsörjning. Vi vill också ha ett gemensamt svenskt journalsystem så att viktig patientinformation följer med genom hela vårdkedjan och lagras i Sverige.

Sjukvården är för viktig för att styras som 21 olika politiska experiment.

Sverigedemokraternas besked är tydligt. Max 90 minuter till läkare eller vårdplan på akuten. Fler förstärkta närakuter. Snabbare ambulanser. Rätt vård direkt för äldre. Hälsobussar i hela länet. Fastare vårdkontakter och mindre byråkrati.

Stockholmarna har landets högsta regionskatt och tvingas även omfördela miljarder till andra regioner. Då ska man också kunna kräva en sjukvård som fungerar.

Det är dags att sätta vårdpersonalen och patienterna först.

Det är dags att prioritera kärnverksamheten.

Britt Mari Canhasi

Hälso och sjukvårdspolitisk talesperson för Sverigedemokraterna i Region Stockholm

Insändare | Tvångsblandningens verklighet

Förtätningen är verktyget och tvångsblandningen är målet

Vid Mälaren i norra Järfälla ligger Stäket med äldre bebyggelse, lummiga trädgårdar och tydlig historisk prägel. Många har valt området för småskaligheten, grönskan och närheten till vattnet.

Ändå planeras nu tätare bebyggelse med radhus och flerbostadshus intill den befintliga villamiljön. Det som för politikerna ser ut som en nyta på kartan är för de boende deras hem, deras närmiljö och ofta deras största investering.

Stäket är inte ett isolerat byggprojekt. Det är ett exempel på en politisk idé som nu präglar bostadsplaneringen i hela Stockholms län. Socialdemokraterna vill använda bostadsbyggandet för att förändra hur bostadstyper och upplåtelseformer är fördelade. Villaområden som anses vara för ensidiga ska kompletteras med lägenheter med angränsande områden med många hyresrätter

ska få fler bostadsrätter. Områdena ska korrigeras tills de passar politikernas bild av rätt blandning.

Det är detta vi menar med tvångsblandning. Tvånget ligger i att politiker använder översiktsplaner, markanvisningar och detaljplaner för att förändra befintliga bostadsområden ovanför huvudet på dem som redan bor där.

När frågan debatterades i Stockholms regionfullmäktige sammanfattade socialdemokraten Emilia Wikström Melin (S) sitt synsätt med orden:

” Vill de inte bo där så är de välkomna att flytta.

Där blottas hela Socialdemokraternas inställning. Först bygger de om området som människor har valt och investerat sina livsbesparingar i. Sedan får de boende beskedet att de kan flytta om det inte passar. Så talar politiker som har glömt att bostadsområden inte är rutor på en plankarta. De är människors hem.

Region Stockholm har antagit en

långsiktig framtidsplan för hela länet. De flesta väljare har aldrig hört talas om den men planen ska vägleda kommunernas utveckling under flera årtionden. Där anges att bostadsbeståndet ska blandas genom olika bostadstyper, upplåtelseformer och prisnivåer. Planeringen ska också användas för att motverka boendesegregation.

Planen bestämmer inte var ett enskilt hus ska byggas eftersom kommunerna fortfarande har planmonopolet. Men regionen pekar ut

riktningen och kommunerna genomför den. Först kommer formuleringarna i framtidsplanen. Därefter förs samma mål in i kommunernas översiktsplaner och bostadsprogram. Sedan kommer detaljplanerna och till sist står byggkranarna utanför människors bostäder.

I Järfälla syns kedjan tydligt. Kommunens planeringsprinciper anger att ett mer varierat utbud av bostadstyper och upplåtelseformer ska finnas i alla kommuner. Det ordet är avgörande. Alla kommuner

betyder inte bara nya stadsdelar utan även befintliga villaområden, radhusområden och småskaliga miljöer. I Stäket planeras förtätning. I Skälby rivs äldre hus och tomter delas. I Ormbäcksåra blandas småhus, radhus och flerbostadshus.

Samma princip syns i Botkyrka där den minst förekommande upplåtelseformen i en stadsdel ska prioriteras genom nyproduktion. I Hallunda innebär det fler bostadsrätter i ett område med många hyresrätter. Men principen fungerar åt båda

hållen. I ett villaområde kan samma resonemang användas för att föra in hyresrätter och flerbostadshus. Det avgörande är inte längre enbart vad människor efterfrågar eller vad som passar platsen bäst. Områdets sammansättning ska förändras politiskt.

Socialdemokratiska riksdagsledamöter vill samtidigt ge politiken ännu fler verktyg att styra bostadsbyggandet. När upplåtelseformer ska kunna styras hårdare i detaljplaner och möjligheten att överklaga ska begränsas flyttas makten längre bort från dem som påverkas mest. Resultatet blir mer makt åt politikerna och mindre inflytande för dem som faktiskt bor där.

Sverigedemokraterna vill gå åt motsatt håll. När en kommun planerar nybyggnation som förändrar ett villaområde eller småskaligt bostadsområde i grunden ska de närmast berörda få sista ordet. Därför vill vi införa ett medborgarveto mot politiskt framtvingad omvandling av etablerade bostadsområden. Om minst en fjärdedel av fastighetsägarna inom det berörda området säger nej ska projektet stoppas. Det är de som bor där, inte politiker och exploatörer långt bort, som ska leva med konsekvenserna.

Det finns en avgörande skillnad

mellan att bygga ett nytt område och att i efterhand förändra ett befintligt. Den som köper en bostad i en ny stadsdel vet hur området är planerat. Den som har sparat, tagit lån och valt ett villaområde för trädgården, tryggheten och småskaligheten ska inte senare få veta att området anses ha fel blandning.

För den som bor där handlar förtäringen inte om fina ord i en plan. Det handlar om mer trafik, mindre grönska, större insyn och hårdare tryck på skolor, vägar och lokal service. För de flesta familjer är bostaden deras största investering och platsen där barnen ska växa upp. Det är skillnad mellan att utveckla ett område och att bygga sönder det.

Socialdemokraterna motiverar politiken med att segregationen ska brytas. Men sociala problem försvinner inte när politiker ritar om bostadskartan. Arbetslöshet löses genom arbete och krav på egen försörjning. Bristande språkkunskaper löses genom utbildning. Kriminalitet löses genom fler poliser och tydliga konsekvenser. En misslyckad integrationspolitik blir inte framgångsrik för att dess följder smetas ut över fler bostadsområden.

Även Moderaterna har kritiserat tvångsblandningen. Men när regi-

onens framtidsplan behandlades valde de tillsammans med Kristdemokraterna och Liberalerna att inte stödja Sverigedemokraternas alternativ. Det räcker inte att protestera lokalt om man accepterar samma politiska riktning regionalt. Man kan inte kapitulera i regionen och sedan låtsas vara villaägarnas bästa vän i kommunen.

Sverigedemokraterna säger ja till fler bostäder, men nej till att människors hem används som verktyg för social ingenjörskonst. Det röda styret jagar bostadssiffror. Vi vill bygga samhällen som fungerar i vardagen. Det betyder fler småhus, radhus och villor, men också flerbostadshus där vägar, kollektivtrafik, skolor och service klarar trycket. Nya områden ska planeras från början, inte pressas in i gamla kvarter på bekostnad av grönska, trygghet och områdets karaktär.

Stockholms villaområden är inte integrationsverkstäder för misslyckade politiska experiment. De är hem för människor som har valt livskvalitet, lugn och framtidstro. Därför ska de boende få sista ordet när politiker vill förändra deras område i grunden.

Stockholms län ska växa men det ska växa med människor och inte över människor.

Undertecknad av

- Msciwój Swigon, gruppleddare Region Stockholm
- Max Möllerström, gruppleddare Botkyrka
- Deniz Norgren, gruppleddare Danderyd
- Jimmy Fors, gruppleddare Ekerö
- Kent Svensson, gruppleddare Haninge
- Felix Byström, gruppleddare Huddinge
- Jonathan Fritzdorf, gruppleddare Järfälla
- Irene Borgenvik, gruppleddare Lidingö
- Lars Alexandersson, gruppleddare Nacka
- Andrea Kronvall, gruppleddare Norrtälje
- Mats Claesson, gruppleddare Nykvarn
- Tony Björklund, gruppleddare Nynäshamn
- Christian Isaksson, gruppleddare Salem
- Rune Öhlund, gruppleddare Sigtuna
- Mats Fyhr, gruppleddare Solna
- Bo Ehlin, gruppleddare Sollentuna
- Carina Cortes, gruppleddare Sundbyberg
- Andreas Birgersson, gruppleddare Södertälje
- Annelie Preve, gruppleddare Täby
- Bjarne Vifell, gruppleddare Tyresö
- Katarina Olofsson, gruppleddare Upplands-Bro
- Samuel Stephan, gruppleddare Upplands Väsby
- Martin Siltanen von Bell, gruppleddare Vallentuna
- Juha Rapola, gruppleddare Vaxholm
- Niclas Ingfeldt, gruppleddare Värmdö
- Leif Haag, gruppleddare Österåker

Granskning | Tvångsblandningens verklighet

Vilka driver på tvångsblandningen och hur bor de?

Bakom de fina orden om sammanhållning finns en konkret plan, tre politiska verktyg och en stängd nödutgång. Och bakom planen finns politiker som gärna föreskriver blandning åt andra men ofta väljer villakvarteret åt sig själva.

Det handlar inte om vaga ambitioner. När man har gått igenom Socialdemokraternas kongressbeslut 2025 blir tre instrument synliga som tillsammans bildar ett system för att styra hur svenskar bor. Var för sig ser de tämligen harmlösa ut, men tillsammans ger de politiken kontroll över hela kedjan. Från vem som bygger, till vad som byggs, till vem som får flytta in.

Tre verktyg, ett system

Det första verktyget är en stark allmännytta i varje kommun, kombinerat med att de kommunala bostadsbolagen undantas från lagen om offentlig upphandling. Det ger kommunen ett avgörande försprång att bygga, köpa och förvalta bostäder efter vad politiken anser önskvärt, inte efter vad människor efterfrågar.

Det andra är en förändrad förköpslag, som låter kommunen gå in och köpa mark och fastigheter som bedöms strategiskt viktiga. Inte minst hyresrätter som kan ombildas, men också

fastigheter i villaområden som politiken vill bebygga med hyresrätter. På sidan 43 i kongressbeslutet slås det fast att ”det är viktigt att det finns bra mix av upplåtelseformer i varje område”. Tydligare än så blir det knappast.

Det tredje, och kanske viktigaste, är att markanvisningar ska användas aktivt som politiskt styrmedel för blandad bebyggelse. Kommunen bestämmer vem som får bygga på dess mark och på vilka villkor och kan därmed forma ett helt bostadsområdes sammansättning redan innan första spadtaget.

Och så stängs nödutgången: skolan

Bilden blir komplett först med skolpolitiken. Så länge det fria skolvalet och friskolorna finns kvar har familjer en ventil: barnen kan lämna en dålig skolmiljö utan att hela familjen behöver flytta. Den möjligheten vill Socialdemokraterna och övriga vänsterpartier begränsa genom att förbjuda vinst i skolan, vilket i praktiken hotar ungas valmöjligheter.

Konsekvensen är att skolan åter knyts till bostadsadressen. Den som bor i ett visst område får i högre grad också gå i den lokala skolan. I praktiken läser detta ungdomarna till sin sociala situation. Tvångsblanda bostadsområdena, och stäng samtidigt skolvalet som annars låter familjer påverka sin situation. Bostadspolitik styr in människor i områden. Skolpolitiken ser till att de stannar där.

Text ur Socialdemokraternas rapport: Framväxten av parallellsamhällen
Lawen Redar (S)

“Den ekonomiska, etniska och språkliga segregationen behöver brytas på en strukturell nivå vilket kräver att befolkningen blandas. Samhället kommer behöva genomföra insatser vi tidigare inte gjort, i en skala vi tidigare inte sett.”

Vilka driver på?

I centrum står Lawen Redar, ansvarig för partiets nya integrationspolitiska program, och partiledaren Magdalena Andersson, som försvarat idén om att blanda befolkningen. I Göteborg driver Jonas Attenius stadsplaneringsfrågorna. Filmer där ledande socialdemokrater talar om att fördela människor över landet har spridits brett och blivit en del av riksdebatten.

Men partiet agerar inte ensamt. Hyresgästföreningen, som sedan starten är sammanvuxen med LO och Socialdemokraterna (dess senaste ordförande är tidigare kommunikationschef på LO och pressekreterare åt partiet, företrädaren var S-riksdagsledamot), har tagit fram listor över ”Sveriges bästa villaområden”, utpekade som lämpliga att förtäta med hyresrätter. I Stockholms stadsbyggnadsprogram skriver S att det ska byggas ”på lämpliga platser i och intill villaområden, med fokus på hyresrätter”. På Lidingö slår partiet fast att ”alla villaområden inte kan bevaras helt oförändrade”. I Danderyd vill Vänsterpartiet tvinga fram hyresrätter i välbärgade villakvarter.

Varför? Den gamla reflexen att styra uppifrån

Officiellt handlar allt om att motverka segregation och utanförskap. Men ambitionen att forma befolkningen ovanifrån är en djup ådra i socialdemokratin och vänsterpolitik generellt. Miljonprogrammet skulle en gång utjämna samhället men blev i stället dagens utsatta områden. Då som nu utgår resonemanget från att politikerna vet bäst och att människors egna val mest är ett hinder. Skillnaden mot folkhemmets dagar är att Sverige då var kulturellt och religiöst homogent. Så ser det inte ut i dag, vilket gör experimentet både större och mer osäkert.

Stockholms län slutar inte där tunnelbanan gör det

Jag har valt att leva i en landsbygdskommun eftersom jag uppskattar det som många söker sig hit för; tryggheten, närheten till naturen och känslan av gemenskap. Samtidigt ser jag hur den förda politiken gång på gång gör det svårare att leva, bo och verka utanför tätorterna. Det är en av anledningarna till att jag engagerar mig politiskt.

I den politiska debatten kan man ibland få intrycket att Stockholms län består av innerstad, pendeltåg och förorter. Men vårt län är så mycket mer än så. Här finns skärgården, jordbruket, skogarna, småorterna och landsbygden. Ett starkt Stockholms län förutsätter att alla dessa delar får utvecklas.

Alltför länge har politiken präglats av ett storstadsperspektiv. Nästan alla partier säger att de värnar landsbygden, men när besluten fattas fortsätter centraliseringen. Samhällsservice flyttas längre bort, investeringar koncentreras och besluten fattas allt längre från dem som berörs. Landsbygden förväntas nöja sig med mindre, trots att invånarna betalar samma skatt. Orden har varit många. Resultaten desto färre.

Sverigedemokraterna väljer en annan väg.

Vi vill att hela Stockholms län

ska utvecklas, inte bara de delar där befolkningen redan är som störst. Det handlar om fungerande vägar, bra skolor, trygg vård, goda kommunikationer och digital infrastruktur. Om att värna äganderätten, stärka företagandet och göra det möjligt för fler att leva, bo och verka på landsbygden.

Den förändrade omvärlden har också påmint oss om något många politiker länge glömde. När den civila beredskapen nu byggs upp igen talar alla om livsmedelsförsörjning, energi-produktion, dricksvatten och robusta samhällen. Men det är här, i våra landsbygds- och skärgårdskommuner, som en stor del av de resurser Sverige är beroende av finns. Den som vill stärka Sveriges beredskap måste också stärka landsbygden.

Samtidigt hör hela Stockholms län ihop. Varje helg och varje sommar söker sig människor från storstadskommunerna till våra mindre orter, vår skärgård och vår landsbygd. Det uppskattas och bidrar till att lokala företag, butiker och besöksnäringen kan utvecklas.

Många söker sig också hit för lugnet och tryggheten, och för att komma bort från de problem som vuxit fram i många storstadskommuner efter årtionden av misslyckad migrations- och integrationspolitik. Politik handlar inte bara om att lösa dagens problem. Den handlar också om att se morgondagens problem i tid och agera innan de blir våra egna. Vi ska lära oss av andra kommuners misstag, inte upprepa dem.

Men förståelsen måste gå åt båda håll.

Landsbygden är inte ett vykort eller ett rekreationsområde för andras fritid eller för nöjes skull. Här lever människor året runt. Här finns företag, jordbruk, arbetstillfällen och lokalsamhällen som varje dag bidrar till hela Stockholms län. Vi vill inte bara vara platsen människor besöker. Vi vill ha förutsättningar att leva, bo och verka här, med samma möjligheter till utveckling och framtidstro som i övriga delar av länet.

Stockholms län är starkt därför att vi bygger på många olika styrkor. Storstaden behöver landsbygden lika mycket som landsbygden behöver storstaden. Det är samspelet mellan staden, skärgården, småorterna och landsbygden som gör vårt län unikt, och det är den styrkan vi ska ta till vara, inte försvaga.

För Sverigedemokraterna är landsbygden inte ett särintresse. Den är en förutsättning för ett starkt, tryggt och sammanhållet Stockholms län.

Det är därför jag är sverigedemokrat.

Om du delar den synen hoppas jag att du ger oss förtroendet att fortsätta arbeta för ett Stockholms län där hela länet får utvecklas, inte bara de delar där tunnelbanan går.

Andrea Kronvall

Gruppledare för Sverigedemokraterna Norrtälje

En kulturpolitik med folklig förankring

Under den gångna mandatperioden har Sverigedemokraterna varit en aktiv röst i Region Stockholms kulturpolitiska debatt. Vi har konsekvent lyft behovet av tydligare prioriteringar, större ansvarstagande för skattemedel och en starkare förankring hos regionens invånare.

För oss handlar kulturpolitik ytterst om förtroende – att de som finansierar kulturen också ska kunna känna igen sig i den och uppleva att den tillför något positivt i vardagen. Kritiken från andra partier har ofta varit både hård och motsägelsefull. Ibland påstås det att vi vill avskaffa kulturstödet, i nästa stund att vi vill detaljstyra kulturen i en auktoritär riktning. Båda dessa bilder är missvisande. Vår utgångspunkt är i stället enkel: offentligt finansierad kultur ska vara tillgänglig, relevant och ha ett brett stöd hos dem som faktiskt finansierar den.

En av de frågor som debatterats under mandatperioden har varit offentlig konst i tunnelbanan. Den offentliga konsten bidrar till en trevligare miljö, inte minst i kollektivtrafiken, där Region Stockholm har goda möjligheter att erbjuda ett brett urval av konst och utsmyckning. Problemet är att den offentliga konsten under lång tid formats utan tillräcklig folklig förankring och att vanliga invånares perspektiv och preferenser fått för litet genomslag.

Sverigedemokraterna vill därför ge Region Stockholms invånare större inflytande över vilken konst som placeras i kollektivtrafiken. Ett sätt skulle kunna vara att använda regionens webbplats för att visa upp olika typer av konstverk och låta invånarna tycka till om vilken utsmyckning de vill se. En sådan inriktning skulle inte bara stärka legitimiteten i besluten, utan också bidra till att skapa miljöer som fler känner igen sig i och uppskattar. När konsten speglar en bredare del av allmänheten ökar både trivselen och känslan av gemenskap i det offentliga rummet.

Det sägs ofta att konst ska provocera, men offentlig utsmyckning behöver inte skapa irritation eller distans för att fylla ett värde. Varför inte i större utsträckning eftersträva det vackra, det berikande och det som människor faktiskt vill möta i sin vardag? Offentliga miljöer bör präglas av sådant som stärker trivsel, samhörighet och trygghet – inte av uttryck som upplevs som distanserande eller medvetet provocerande. Det innebär inte att all konst måste tilltala alla, men större hänsyn bör tas till vad flertalet upplever som berikande och harmoniskt.

En röst på Sverigedemokraterna i regionfullmäktigevalen är en röst för en mer ansvarsfull och folkligt förankrad kulturpolitik, där inflytandet över kulturen i högre grad återförs till dem som möter den varje dag.

Christian Delhage

Kulturpolitisk talesperson för Sverigedemokraterna i Region Stockholm

En kollektivtrafik som fungerar

Det röda styrets slakt av kollektivtrafiken har fått konsekvenser i hela länet. Färre vill åka kollektivt och förtroendet är i botten.

Vi vill i stället stärka kollektivtrafiken med konkreta förbättringar. Enkelbiljetens giltighetstid bör utökas till 120 minuter, så att längre resor och flera byten blir enklare. Vi vill införa fler stombussar, minska trängseln genom fler avgångar och utöka förbindelserna till Arlanda. Vi vill också utreda möjligheten att ta med cykel på bussen där det fungerar praktiskt,

samt utveckla anropsstyrd trafik och fler flexibla nattstopp.

■ Stoppa slöseriet

Samtidigt har skatteslöseriet brett ut sig inom kollektivtrafiken. Slussens bussterminal har gått från 1,4 till över 7 miljarder kronor. Nya tunnelbanan har blivit omkring 20 miljarder dyrare än planerat och Kistagrenen har dragits med förseningar och dubblade kostnader. Misslyckade upphandlingar och svag styrning gör att skattebetalarnas pengar används ineffektivt, medan resenärerna möts av förseningar och nedskärningar.

Vi vill införa hårdare kontroll, tydligare ansvar och extern granskning av stora trafikprojekt. En slöseriombudsman ska granska kostnader, varna för felbeslut och föreslå besparingar. Med en tydlig ansvarig för att jaga slöseri kan kostnaderna pressas, upphandlingar bli mer konkurrensutsatta och förtroendet för kollektivtrafiken stärks.

■ Återinför tågvärdarna

Det röda styret har ersatt tågvärdar på pendeltågen med kameror. Tågvärdarna har haft en avgörande roll för tryggheten genom att kunna

ingripa vid otrygga situationer, bistå vid evakueringar och stödja resenärer vid av- och påstigning. Det är uppgifter som kameror aldrig kan ersätta, särskilt inte i vinterväder med snö och is.

Beslutet har lett till allvarliga incidenter, bland annat att resenärer klämts i dörrar på tåg som satts i rullning. För personer med funktionsnedsättning har försämringen blivit särskilt tydlig. Den som behöver rampservice ska inte behöva föränmäla sin resa för att kunna resa tryggt och självständigt.

Nedmonteringen av tågvärdarna

var ett av styrets mest havererade beslut. Lokförare och skyddsombud slog larm men ignorerades. Vi vill omedelbart återinföra tågvärdarna för ökad säkerhet, tryggare resor och bättre arbetsmiljö ombord.

■ Resenärerna först

Stockholms resenärer förtjänar en kollektivtrafik som är trygg, pålitlig och ansvarsfullt styrd. Det kräver att nedskärningar stoppas, slöseriet bekämpas och tryggheten sätts först.

Samuel Stephan

Trafikpolitisk talesperson
Sverigedemokraterna
Region Stockholm

Sluta beskatta köerna och börja bygga bort dem

Den som sitter fast på Essingeleden behöver ingen ny utredning för att förstå problemet. Stockholm har under årtionden byggt bostäder och arbetsplatser utan att bygga den infrastruktur som krävs för att människor och företag ska komma fram.

Idigare generationer planerade med marginal för en växande region. Dagens politiker har i stället byggt upp en infrastrukturskuld av eftersatt underhåll, otillräcklig kapacitet och

uppskjutna beslut.

Både socialdemokratiska och borgerliga styren har känt till problemen. Ändå har de förhalat nödvändiga projekt, skyllt på varandra och låtit Miljöpartiet blockera viktiga väginvesteringar. Stockholmsregionen har fått betala genom längre köer, högre kostnader och förlorade år.

Sverigedemokraterna väljer en annan väg. Vi vill sluta beskatta köerna och börja bygga bort dem.

Den viktigaste satsningen är Östlig förbindelse. Stockholm behöver en fullständig ringled som binder samman Norra länken och Södra länken. Genomfartstrafiken ska

ledas runt de centrala delarna i stället för över Essingeleden och genom innerstaden.

Projektet har stoppats och förhalats i årtionden medan stockholmarna fått betala genom fler köer och förlorad tid.

Men Östlig förbindelse räcker inte.

I norr ska E4 byggas ut till tre körfält i varje riktning hela vägen till Arlanda. Norrortsleden behöver få högre kapacitet och E18 genom Vallentuna ska byggas ut från två plus ett till två plus två körfält. Regionen behöver sammanhängande vägar med verklig kapacitet. Inte nödlösningar som

skapar nya flaskhalsar.

I söder behövs Tvärförbindelse Södertörn och Förbifart Tullinge. Anslutningarna från väg 73 behöver förbättras för trafiken från Norvikhamn. Passagen genom Södertälje måste bli mer robust. Bron behöver utvecklas samtidigt som en tunnelförbindelse utreds.

En ny förbindelse över Södertäljekanalens behövs för att skapa fler fungerande alternativ. När en olycka inträffar på Essingeleden eller vid Södertälje ska inte stora delar av länet stanna.

På längre sikt bör Centralbron och

järnvägen genom Stockholms hjärta läggas i tunnel. Det skulle stärka kapaciteten, minska sårbarheten och göra det möjligt att återställa stadsmiljön.

Detta handlar inte bara om bilister. Bussar, färdtjänst, ambulanser, hantverkare och varutransporter är beroende av fungerande vägar. Företag kan inte leverera varor genom politiska målsättningar. Vårdpersonal kan inte cykla till varje arbetspass. Barnfamiljer kan inte alltid anpassa vardagen efter tunnelbanekartan.

Ändå har andra partier gjort bilisten till både syndabock och kassako. När politikerna inte har lyckats bygga bort köerna har de skyllt på dem som sitter i dem. Skatter och avgifter har höjts samtidigt som körfält och parkeringsplatser har tagits bort.

Köerna kostar tid, bränsle, leveranser och livskvalitet. Stockholm måste åter börja bygga med marginal för olyckor, underhåll, tillväxt och kriser. Reservkapacitet är inte slöseri. Det är framförhållning.

Bilisten ska inte fortsätta betala priset för politikernas passivitet.

Stockholm behöver mindre käbbel och mer byggkraft.

Msciwój Swigon

Oppositionsregionråd för Sverigedemokraterna i Region Stockholm

Kandidater till Region Stockholm

Nord

1

Msciwój Swigon
Filmfotograf
Solna

2

Bo Ehlin
Rektor
Sollentuna

3

Mats Fyhr
Statstjänsteman
Solna

Nordväst

1

Samuel Stephan
Projektledare
Upplands Väsby

2

Jonathan Fritzdorf
Grafiker
Järfälla

3

Marcus Johansson
Politisk sekreterare
Järfälla

Nordost

1

Britt-Mari Canhasi
Operatör
Norrtälje

2

Martin Siltanen von Bell
Konsultchef-IT
Vallentuna

3

Dennis Ekström
Politisk sekreterare
Norrtälje

Ost

1

Per Carlberg
Oppositionsråd
Tyresö

2

Roy Eriksson
Elektriker
Värmdö

3

Elisabeth Mellström
Administratör
Tyresö

Sydost

1

Christian Lindefjärd
Riksdagsledamot
Haninge

2

Christoffer Edman
Fastighetstekniker
Nynäshamn

3

Christian Delhage
Fil. mag. statsvetenskap
Haninge

Sydväst

1

Andreas Birgersson
Oppositionsråd
Södertälje

2

Max Möllerström
Gruppledare
Botkyrka

3

Niklas Lekander
VD
Botkyrka

Sverigedemokraterna är redo att ta ansvar i fler kommuner

För bara några år sedan avfärdades Sverigedemokraterna av många som ett parti som aldrig skulle få vara med och styra. I dag ser verkligheten helt annorlunda ut.

Vi styr Sverige tillsammans med regeringen. Vi ingår i styret i Sigtuna. I Norrtälje visade vi under 2022–2024 att ett styre med Sverigedemokraterna, Moderaterna, Kristdemokraterna och Liberalerna kunde ta ansvar och leverera resultat. Att Liberalerna därefter valde att lämna samarbetet för att istället bilda majoritet med Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet förändrar inte den saken.

Runt om i Stockholms län har vi dessutom vågmästarroller i flera kommuner och ett växande inflytande. Det är ingen slump eller tillfällighet.

Under flera mandatperioder har våra företrädare arbetat målmedvetet i kommunerna. Vi har byggt kunskap, utvecklat vår politik och visat att vi tar ansvar,

inte bara när det är enkelt, utan också när besluten är svåra. Vi har gått från att vara ett oppositionsparti till att vara ett parti som är redo att leda.

Vi gör inte det här för makten, titlarna eller den egna karriären. Tvärtom innebär ett politiskt engagemang för Sverigedemokraterna fortfarande, i många fall, att man får betala ett pris även utanför politiken. Ändå fortsätter tusentals förtroendevalda och medlemmar att lägga kvällar, helger och semestrar på att göra sina kommuner bättre.

Varför?

Därför att någon måste ta ansvar för att lösa de problem som andra partier har skapat och alltför länge blundat för. Därför att vi vill lämna över ett tryggare och starkare Sverige till våra barn och barnbarn och förvalta det arv som tidigare generationer byggt upp genom hårt arbete och ansvarstagande.

Vi nöjer oss helt enkelt inte med att förvalta läget som det är. Vi vill förändra utvecklingen och göra vårt land, vårt län och våra kommuner tryggare, starkare

och bättre.

Under lång tid har andra partier avfärdat våra förslag. Sedan har de, ett efter ett, genomfört dem själva. Sverigedemokraterna har gång på gång pekat på problem innan de blivit uppenbara för andra och föreslagit lösningar långt innan de blivit politiskt bekväma. Vi tänker fortsätta vara originalet, inte en kopia.

Efter valet finns goda möjligheter för Sverigedemokraterna att vara med och styra i fler kommuner i Stockholms län. Exakt vilka avgörs inte av opinionsmätningar eller politiska kommentatorer.

Det avgörs av dig som väljare.

Om du vill se ett politiskt ledarskap som bygger på ansvar, sunt förnuft och en vilja att förändra i stället för att förvalta, hoppas jag att du ger Sverigedemokraterna ditt förtroende.

Tillsammans kan vi göra Stockholms län och Sverige starkare igen.

Andrea Kronvall

Gruppledare för Sverigedemokraterna Norrtälje

Kontakta SD i din kommun!

Distriktet stockholm.distrikt@sd.se 08 – 22 44 77 stockholmslan.sd.se	Huddinge huddinge@sd.se 076-173 72 27 huddinge.sd.se	Nynäshamn nynashamn@sd.se 076-136 67 72 nynashamn.sd.se	Södertälje sodertalje@sd.se 072-160 52 01 sodertalje.sd.se	Vaxholm vaxholm@sd.se 072-224 54 90 vaxholm.sd.se
SD i Region Stockholm rs@sd.se 072-538 95 39 stockholm.sd.se	Järfälla jarfalla@sd.se 070-002 31 44 jarfalla.sd.se	Salem salem@sd.se 070-718 96 96 salem.sd.se	Tyresö tyreso@sd.se 076-022 44 56 tyreso.sd.se	Värmdö varmdo@sd.se 076-023 13 22 varmdo.sd.se
Botkyrka botkyrka@sd.se 076-697 88 86 botkyrka.sd.se	Lidingö lidingo@sd.se 073-331 53 38 lidingo.sd.se	Sigtuna sigtuna@sd.se 070-232 69 21 sigtuna.sd.se	Täby taby@sd.se 076-941 54 27 taby.sd.se	Österåker osteraker@sd.se 073-500 29 78 osteraker.sd.se
Danderyd danderyd@sd.se 070-954 86 89 danderyd.sd.se	Nacka nacka@sd.se 073-556 99 23 nacka.sd.se	Sollentuna sollentuna@sd.se 070-509 08 03 sollentuna.sd.se	Upplands-Bro upplandsbro@sd.se 070-618 92 58 upplands-bro.sd.se	
Ekerö ekero@sd.se 072-167 67 89 ekero.sd.se	Norrtälje norrtalje@sd.se 072-547 00 06 norrtalje.sd.se	Solna solna@sd.se 070-547 57 49 solna.sd.se	Upplands Väsby upplands.vasby@sd.se 076-078 55 51 upplandsvasby.sd.se	
Haninge haninge@sd.se 072-299 00 12 haninge.sd.se	Nykvarn nykvarn@sd.se 070-867 75 56 nykvarn.sd.se	Sundbyberg sundbyberg@sd.se 073-672 98 72 sundbyberg.sd.se	Vallentuna vallentuna@sd.se 070-876 62 59 vallentuna.sd.se	

Skicka in det ifyllda korsordet!

1. Den äldsta fungerande fyren i Sverige
3. Vilken kommun har med ett kvarnhjul och en gul forsslända i sitt kommunvapen
4. Vad heter den ö i Norrtäljes skärgård som delar landgräns till Finland
5. Kommun söder om Stockholm med universitetssjukhus
6. Södermanlands landskapsdjur
7. Stockholms läns högsta naturliga punkt
8. Österåkers centralort
10. Upplands landskapsdjur
12. Efternamn på Sverigedemokraternas regionråd i Stockholms regionfullmäktige

2. Vilket kommunvapen är hämtat från den adliga ätten Baner
9. Den näst största ön i Värmdö kommun
11. Vad heter regionens sjukhus som ligger i Upplands Väsby
13. Känd porslinsfabrik i skärgården
14. Sveriges första mynt präglades i

VI GÖR SVERIGE TILL SVERIGE IGEN

Rösta på

Sverigedemokraterna